

## **Uit de pastorie week 13 2025**

### **Wat achter ons ligt**

Wat ons tweetjes betreft, ligt er een week vakantie achter ons. Dat deed ons goed, zeker ook met de heerlijke lentezon. Ik las het boek van Jonah Falke uit, over de Biblebelt. Een apart boek, ik krijg mijn mening erover nog niet helemaal rond. In ieder geval is het frappant dat hij als volstrekt atheïst heeft gezien dat een reformatorische levensvisie en -wijze eigenlijk een hele mooie manier van leven is. Juist omdat het niet (helemaal) wereldgelijkvormig is, het heeft iets tegendraads en daarom ook iets weldadigs. Laat ik maar zeggen: hij heeft er iets zegenrijks in geproefd, al eindigt het boek echt niet met een persoonlijke bekeringsgeschiedenis van Falke. Wat dat betreft is het fijn dat het reformatorisch denken en leven nu eens niet wordt afgefakkeld. Tegelijk is het ook wel weer pijnlijk dat hij in zijn onderzoek naar de Biblebelt geen Hervormde gemeente heeft bezocht. Als leden van de Protestantse Kerk in Nederland staan we voor anderen hooguit met één been in de gereformeerde gezindte. Hoe dat komt, gaat de ruimte van deze kolommen ver te boven. Als ik er iets van mag aanstippen, denk ik aan drie dingen. Het eerste: het denken over wat de reformatorische gezindte is, is de afgelopen decennia mede bepaald door sociologische factoren (op welke partij stem je, naar welke scholen gaan je kinderen, hoe denk je over kleding en media, etc.). We hadden het destijds over OSM'ers, Ons Soort Mensen.... Wie niet in deze sociologische vakjes past, wordt al gauw buiten de reformatorische gezindte gerekend. En ja, dan heb je het inderdaad vaak over gewone Hervormde mensen. Het tweede, aansluitend: het blijft een boeiende en noodzakelijke discussie, wat we nu eigenlijk onder 'reformatorisch' hebben te verstaan. Niet alles wat reformatorisch lijkt, is het ook echt. En soms is iets/iemand reformatorischer dan het/hij lijkt. Daarom hoop ik dat we als Hervormden die in de gereformeerde traditie staan, aan dit gesprek mee blijven doen. En ten derde is het een vraag aan onszelf. Kennen we als Hervormden de schat van de Reformatie, de rijkdom van onze belijdenis en het leven daaruit? Of hebben we in onze Hervormde gemeenten teveel anti-reactie op kerken, kerkmensen of een eigen verleden waarin het 'reformatorisch' toegaat? Soms is een zekere allergie te bespeuren voor 'typisch' reformatorische thema's als bekering, wedergeboorte en uitverkiezing. Dat zal vast wel z'n redenen hebben, maar het gevolg is wel dat we óf deze rijke kernwoorden verzwijgen en verliezen óf ze met een vreemde eigen draai gebruiken. De akeligheid van kerkscheuringen en -scheidingen is dat men aan weerszijden van de breuk de eigen identiteit extra markeert door de verschillen met 'de andere kant' te benadrukken. Je merkt dat bijvoorbeeld aan de manier waarop er over het Heilig Avondmaal in die andere kerk wordt gesproken: 'in die kerk rennen ze allemaal zo maar aan het Avondmaal, maar bij óns...' of juist andersom: 'in die kerk mag bijna niemand aan het Avondmaal, maar bij óns...' Hoe onvruchtbaar is dat! In dit soort mechanismen zit een diepgewortelde zonde. Geen wonder dat Jonah Falke daar ook helemaal niet uit komt, hoe er binnen die gereformeerde gezindte allemaal binnen- en buitenverbanden zijn. Kortom: een boek als dit zet ons aan het werk!

**Wat voor ons ligt**

Komende zondag is het de 5<sup>e</sup> lijdenszondag. In de morgendienst zal de Heilige Doop bediend worden. Welk Schriftgedeelte we zullen lezen, weet ik op de vroege maandagmorgen nog niet. Maar de Schrift is zo rijk; waar we haar ook openslaan, we lezen er de woorden van God die altijd nieuw zijn. In de avonddienst hoopt ds. Aangeenbrug voor te gaan, zelf word ik in de Grote Kerk van Harderwijk verwacht. We bidden elkaar gezegende diensten toe.

**Ten slotte**

Van mijn vrouw en mij een hartelijke groet uit de pastorie aan u en jullie allen,  
*Uw A.J.M.*